

ТОЧНІ ЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ (α, β) -НАБЛИЖЕНЬ КЛАСІВ ЗГОРТОК З ЯДРАМИ, ЩО НЕ ЗБІЛЬШУЮТЬ ЧИСЛО ЗМІН ЗНАКА

We obtain the exact values of the best (α, β) -approximations of the classes $K * F$ of periodic functions $K * f$ such that f belongs to a given rearrangement-invariant set F and K is 2π -periodic kernel that do not increase the number of sign changes by the subspaces of generalized polynomial splines with nodes at the points $2k\pi/n$ and $2k\pi/n + h$, $n \in \mathbb{N}$, $k \in \mathbb{Z}$, $h \in (0, 2\pi/n)$. It is shown that these subspaces are extremal for the Kolmogorov widths of the corresponding functional classes.

Найдены точные значения наилучших (α, β) -приближений классов $K * F$ периодических функций $K * f$ таких, что f принадлежит заданному перестановочно-инвариантному множеству F , а K является 2π -периодическим ядром, не увеличивающим число перемен знака, подпространствами обобщенных полиномиальных сплайнов с узлами в точках $2k\pi/n$ и $2k\pi/n + h$, $n \in \mathbb{N}$, $k \in \mathbb{Z}$, $h \in (0, 2\pi/n)$. Показано, что эти подпространства являются экстремальными для поперечников по Колмогорову соответствующих функциональных классов.

1. Основні означення і постановка задач. Нехай C і L_p , $1 \leq p \leq \infty$, — простори 2π -періодичних функцій $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ із відповідними нормами $\|\cdot\|_C$ і $\|\cdot\|_{L_p} = \|\cdot\|_p$, $p' = p/(p-1)$.

Для $f \in L_p$ і чисел $\alpha, \beta \geq 0$ покладемо

$$\|f\|_{p;\alpha,\beta} = \|\alpha f_+ + \beta f_-\|_p,$$

де

$$f_{\pm}(x) = \max\{\pm f(x), 0\}.$$

Якщо H — скінченновимірний підпростір L_p і $\alpha, \beta > 0$, то величину

$$E(f, H)_{p;\alpha,\beta} := \inf_{h \in H} \|f - h\|_{p;\alpha,\beta} \quad (1)$$

назвемо найкращим (α, β) -наближенням функції f підпростором H у метриці L_p .

Задача найкращого (α, β) -наближення класу функцій $M \subset L_p$ полягає в тому, щоб знайти величину

$$E(M, H)_{p;\alpha,\beta} = \sup_{f \in M} E(f, H)_{p;\alpha,\beta}. \quad (2)$$

Зафіксуємо множину $H \subset L_p$. Функції $f \in L_p$ поставимо у відповідність підмножини

$$H_f^+ = \{u(t) : u \in H, u(t) \leq f(t), 0 \leq t \leq 2\pi\},$$

$$H_f^- = \{u(t) : u \in H, u(t) \geq f(t), 0 \leq t \leq 2\pi\}.$$

Величини

$$E^{\pm}(f, H)_p := \begin{cases} \inf \{\|f - u\|_p : u \in H_f^{\pm}\}, & H_f^{\pm} \neq \emptyset, \\ \infty, & H_f^{\pm} = \emptyset, \end{cases}$$

і

$$E^{\pm}(M, H)_p := \sup_{f \in M} E^{\pm}(f, H)_p$$

називаються найкращим наближенням знизу (+) і зверху (–) функції $f \in L_p$ і класу $M \subset L_p$ відповідно.

Покладаючи у формулах (1) і (2) $\alpha = \beta = 1$, отримуємо найкращі L_p -наближення без обмежень (позначення $E(f, H)_p$ і $E(M, H)_p$), а спрямовуючи α або β до $+\infty$, – найкраще наближення зверху або знизу (див. [1], теорема 2) відповідно функції f і класу M . Отже, сім'я задач найкращого (α, β) -наближення „інтерполное” задачі найкращого і найкращого одностороннього наближень та дозволяє розглядати їх із загальної точки зору. У зв'язку з цією властивістю нижче будемо припускати для α або β значення $+\infty$, тобто будемо ототожнювати у цих випадках найкращі (α, β) -наближення з найкращими односторонніми наближеннями. Зазначимо, що вивчення задач найкращого (α, β) -наближення при $\alpha, \beta < \infty$ має, звичайно, і самостійний інтерес.

Позначимо через T_{2n-1} , $n = 1, 2, \dots$, простір тригонометричних поліномів порядку не вищого $n - 1$.

Згортку $K * \varphi$ функції $K \in L_1$ і $\varphi \in L_1$ означимо рівністю

$$(K * \varphi)(x) = \int_0^{2\pi} K(x-t)\varphi(t) dt.$$

Для ядра K покладемо

$$M(K) = \left\{ m \in \mathbb{Z} : \hat{K}_m = (2\pi)^{-1} \int_0^{2\pi} K(t)e^{-imt} dt = 0 \right\}$$

і будемо далі вважати, що $M(K)$ – порожня або скінченна множина. Якщо $M \in \mathbb{Z}$ – скінченна центрально-симетрична множина, то через $T(M)$ позначимо лінійний простір тригонометричних поліномів вигляду

$$T(x) = \sum_{m \in M} c_m e^{imx}, \quad c_{-m} = \bar{c}_m$$

(якщо $M = \emptyset$, то $T(M) \equiv 0$). Якщо ж $M = \{-(n-1), \dots, -1, 0, 1, \dots, n-1\}$, то $T(M) = T_{2n-1}$.

Нехай задано ядро K і множину $F \subset L_1$. Через $K * F$ позначимо клас функцій вигляду

$$f(x) = T + (K * \varphi)(x), \quad T \in T(M(K)), \quad \varphi \in F, \quad \varphi \perp T(M(K)). \quad (3)$$

У подальшому ми розглядаємо задачі наближення для класів типу $K * F$, частинними випадками яких є різні важливі для теорії наближень класи функцій. Для ядра K покладемо $\mu = \mu(K) = 0$, якщо $0 \notin M(K)$, і $\mu = \mu(K) = 1$, якщо $0 \in M(K)$.

Наведемо приклади конкретних ядер і функціональних класів.

Нехай

$$B_r(x) = \pi^{-1} \sum_{m=1}^{\infty} m^{-r} \cos(mx - \pi r/2), \quad r = 1, 2, \dots,$$

– ядра Бернуллі.

Якщо $F \subset L_1$, то $B_r * F = W^r F$ – клас функцій, що мають локально абсолютно неперервну похідну $f^{(r-1)}$ ($f^{(r-1)} \in AC'_{\text{loc}}$) і такі, що $f^{(r)} \in F$. Зазначимо, що якщо

$$F = W_p^0 = \{f \in L_p : \|f\|_p \leq 1\},$$

то $B_r * F = W_p^r$ – стандартний для теорії наближень клас Соболева.

Неперервне на $(0, 2\pi)$ і таке, що не є тригонометричним поліномом, ядро K будемо називати CVD -ядром (і писати $K \in CVD$), якщо $\nu(a\mu + K * \varphi) \leq \nu(\varphi) \forall \varphi \in C, \varphi \perp \mu, a \in \mathbb{R}$ (тут і скрізь нижче $\nu(g)$ – число змін знака на періоді 2π -періодичної функції g). Очевидно, що $B_r \in CVD$. Ряд питань теорії CVD -ядер викладено у [7, 15].

Нехай $\Delta \in (0, 2\pi]$. Якщо для будь-яких $\varphi \in C, \varphi \perp T(M)$ і $T \in T(M)$ таких, що $T + K * \varphi$ має нулі в кожному інтервалі довжини Δ , виконується нерівність $\nu(T + K * \varphi) \leq \nu(\varphi)$, то ядро K будемо називати $CVD[\Delta]$ -ядром і писати $K \in CVD[\Delta]$. Зауважимо, що якщо $K \in CVD$, то $K \in CVD[\Delta]$ для будь-якого $\Delta \in (0, 2\pi]$.

Нехай \mathcal{P}_r – алгебраїчний поліном степеня $r = 1, 2, \dots$ з дійсними коефіцієнтами. Покладемо

$$B(\mathcal{P}_r; x) = (2\pi)^{-1} \sum_{m=-\infty}^{\infty} e^{imx} / \mathcal{P}_r(im)$$

(підсумовування в \sum' ведеться по таких m , для яких $\mathcal{P}_r(im) \neq 0$).

Якщо $F \subset L_1$, то

$$B(\mathcal{P}_r; \cdot) * F = W(\mathcal{P}_r; F)$$

– клас функцій $f \in C$ таких, що $f^{(r-1)} \in AC_{loc}$ і $\mathcal{P}_r(d/dx)f \in F$. Якщо всі корені \mathcal{P}_r дійсні, то $B(\mathcal{P}_r; \cdot) \in CVD$. Якщо це не так, то знайдеться $\Delta \in (0, 2\pi]$, для якого $B(\mathcal{P}_r; \cdot) \in CVD[\Delta]$.

Ядра ($h > 0$)

$$A_h(x) = (2\pi)^{-1} \sum_{m=-\infty}^{\infty} e^{imx} / ch(mh),$$

$$G_h(x) = (2\pi)^{-1} \sum_{m=-\infty}^{\infty} e^{imx - m^2 h}$$

є δ -видними (при $h \rightarrow 0$) CVD -ядрами.

Позначимо через $S_{2n,r}^1, n, r \in \mathbb{N}$, простори 2π -періодичних поліноміальних сплайнів порядку r дефекту 1 із вузлами $j\pi/n, j \in \mathbb{Z}$, через $S_{2n,r}^2, n, r \in \mathbb{N}$, простори 2π -періодичних поліноміальних сплайнів порядку r дефекту 2 з вузлами $t_j = 2j\pi/n, j \in \mathbb{Z}$, і, нарешті, для $h \in \left(0, \frac{2\pi}{n}\right)$ через $S_{2n,r}^1(h)$ простори 2π -періодичних поліноміальних сплайнів порядку r дефекту 1 з вузлами $\frac{2j\pi}{n}$ і $\frac{2j\pi}{n} + h, j \in \mathbb{Z}$.

Для невід'ємної функції $f \in L_1$ через $r(f, t)$ позначимо незростаючу перестановку (див. [8, с. 130]) звуження f на $[0, 2\pi]$. Для довільної функції g із L_1 покладемо (див. [10, с. 99])

$$\Pi(g, t) := r(g_+, t) - r(g_-, 2\pi - t).$$

Множину $F \subset L_1$ назвемо Π -інваріантною, якщо з $f \in F$ і $\Pi(g) = \Pi(f)$ випливає, що $g \in F$.

Зазначимо, що Π -інваріантною є одинична куля в довільному вкладеному в L_1 симетричному просторі 2π -періодичних функцій [12], зокрема у просторах $L_p, 1 \leq p \leq \infty$, та Орліча [11], а також інші важливі множини (див., наприклад, [2]).

Нехай $\varphi_{\lambda,m}(\alpha, \beta; t)$, $\alpha, \beta > 0$, $\lambda > 0$, $m \in \mathbb{N}$, — $2\pi/\lambda$ -періодичний інтеграл порядку m з нульовим середнім значенням на періоді від парної $2\pi/\lambda$ -періодичної функції $\varphi_{\lambda,0}(\alpha, \beta; t)$, яка для $t \in \left[0, \frac{\pi}{\lambda}\right)$ визначається так:

$$\varphi_{\lambda,0}(\alpha, \beta; t) = \begin{cases} \alpha, & 0 \leq t \leq \frac{\pi\beta}{\lambda(\alpha + \beta)}, \\ -\beta, & \frac{\pi\beta}{\lambda(\alpha + \beta)} < t \leq \frac{\pi}{\lambda}. \end{cases}$$

Для $\alpha = \beta = 1$ замість $\varphi_{\lambda,m}(\alpha, \beta; t)$ будемо писати $\varphi_{\lambda,m}(t)$. У випадку $\max\{\alpha, \beta\} = \infty$ покладаємо

$$(K * \varphi_{n,0}(1, \infty))(x) = \int_0^{2\pi} K(t) dt - \frac{2\pi}{n} \sum_{m=0}^{n-1} K(x - 2m\pi/n).$$

Зрозуміло, що при $\beta \rightarrow \infty$

$$\|K * \varphi_{n,0}(1, \beta)_{\pm}\|_{\infty} \rightarrow \|K * \varphi_{n,0}(1, \infty)_{\pm}\|_{\infty}.$$

2. Деякі відомі результати. Нехай $n, r \in \mathbb{N}$, $m \in M \cup \{0\}$, $1 \leq p \leq \infty$, $H \in T_{2n-1}$, $S_{2n,m}^1$, $m \geq r - 1$, $S_{2n,m}^2$, $m \geq r$, або $S_{2n,m}^1(h)$, $m \geq r$, $0 < h < \frac{2\pi}{n}$. Тоді

$$E(W_p^r, H)_1 = \|\varphi_{n,r}\|_{p'}, \quad (4)$$

$$d_{2n-1}(W_p^r, L_1) = d_{2n}(W_p^r, L_1) = \|\varphi_{n,r}\|_{p'}, \quad (5)$$

і, отже, підпростори T_{2n-1} є екстремальними для поперечників $d_{2n-1}(W_p^r, L_1)$ і $d_{2n}(W_p^r, L_1)$, а підпростори $S_{2n,m}^1$, $m \geq r - 1$, $S_{2n,m}^2$, $m \geq r$, $S_{2n,m}^1(h)$, $m \geq r$, $0 < h < \frac{2\pi}{n}$, — для поперечників $d_{2n}(W_p^r, L_1)$.

Для $H = T_{2n-1}$ рівність (4) при $p = 1$ отримав С. М. Нікольський [19], для $p > 1$ — Л. В. Тайков [20], при $p = \infty$ незалежно та іншим методом — С. П. Туровець [25]. Для $H = S_{2n,m}^1$, $m \geq r - 1$, рівність (4) одержав А. А. Лігун [13], а для $H = S_{2n,m}^2$, $m \geq r$, і $S_{2n,m}^1(h)$, $m \geq r$, $0 < h < \frac{2\pi}{n}$, її одержали В. Ф. Бабенко і Н. В. Парфінович [5, 6].

Оцінку знизу для непарних поперечників при $p = 1$ встановили незалежно Ю. І. Маковоз [16] і Ю. М. Субботін [23, 24], а при $p = \infty$ — Ю. І. Маковоз [17]. Оцінка знизу для парних поперечників при $p = 1, \infty$ належить В. І. Рубану (див., наприклад, [8], розд. 10). Для $1 < p < \infty$ співвідношення (5) незалежно і різними методами отримали А. О. Лігун [14], Ю. І. Маковоз [18] та А. Пінкус [21].

Подальші дослідження в цьому напрямку полягають у наступному. Нехай $n = 1, 2, \dots$, $r = 0, 1, \dots$, $\Delta \in (0, 2\pi]$, $\alpha, \beta \in (0, \infty]$. Нехай також $K \in CVD[\Delta]$ -ядром, F — переставно інваріантною підмножиною в L_1 і $H \in T_{2n-1}$ або $K * S_{2n,r}^1$. Тоді якщо $n \geq \frac{2\pi}{\Delta}$ настільки велике, що $H \supset T(M(K))$, то

$$E(K * F, H)_{1;\alpha,\beta} = \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \int_0^{2\pi} \Pi(\varphi, t) \Pi(K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot); t) dt. \quad (6)$$

Зокрема, якщо $K \in CVD$, то рівність (6) є правильною при всіх n .

Для $K \in CVD$ справджується також рівність

$$d_{2n-1}(K * F, L_1) = d_{2n}(K * F, L_1) = \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \int_0^{2\pi} \Pi(\varphi, t) \Pi(K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(t)) dt. \quad (7)$$

При цьому простори T_{2n-1} є екстремальними для поперечників $d_{2n-1}(K * F, L_1)$ і $d_{2n}(K * F, L_1)$, а простори $K * S_{2n,r}^1$, $r = 0, 1, \dots$, — для поперечників $d_{2n}(K * F, L_1)$.

У випадку $F = W_p^0$ результат (7) належить А. Пінкусу [22], а у випадку довільної Π -інваріантної множини F — В. Ф. Бабенку [4].

3. Основні результати. У даній роботі ми розглядаємо наближення класів $K * F$ узагальненими сплайнами $K * S_{2n,r}^1(h)$, $0 < h < \frac{2\pi}{n}$, $r \in \mathbb{N}$.

Теорема 1. Нехай $n, r \in \mathbb{N}$, $h \in (0, 2\pi/n)$, $\Delta \in (0, 2\pi]$, $\alpha, \beta \in (0; \infty]$. Нехай також $K \in CVD[\Delta]$, F — Π -інваріантна підмножина в L_1 . Тоді якщо $n \geq 2\pi/\Delta$ настільки велике, що $K * S_{2n,r}^1(h) \supset T(M(K))$, то

$$E(K * F; K * S_{2n,r}^1(h))_{1;\alpha,\beta} = \sup_{\substack{f \in F \\ f \perp \mu}} \int_0^{2\pi} \Pi(K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; t)) \Pi(f; t) dt. \quad (8)$$

Зокрема, якщо $K \in CVD$, то рівність (8) справджується для всіх n .

Зіставляючи рівності (7) і (8) при $K \in CVD$, $\alpha = \beta = 1$, бачимо, що підпростори $K * S_{2n,r}^1(h)$ є екстремальними для поперечників $d_{2n}(K * F, L_1)$.

4. Допоміжні результати. Далі покладемо $t_j = \frac{2\pi \left[\frac{j}{2} \right]}{n} + (1 - (-1)^j) \frac{h}{2}$, $j \in \mathbb{Z}$.

Лема 1. Нехай $r, n \in \mathbb{N}$, $K \in L_1$, $g \in L_1$, $h \in (0, \frac{2\pi}{n})$, $g \perp K * S_{2n,r}^1(h)$. Тоді:

- 1) $g \perp T(M(K) \cup \{0\})$ і, зокрема, $(B_k * K(-\cdot) * g)^{(k)} = K(-\cdot) * g$ для всіх $k = 1, 2, \dots$;
- 2) існує поліном $T_g \in T(M(K) \cup \{0\})$ такий, що для $j = 1, 2, \dots, 2n$

$$(B_{r+1} * K(-\cdot) * g(t_j)) - T_g(t_j) = 0.$$

Ця лема пояснює зміст ортогональності підпростору $K * S_{2n,r}^1(h)$ і узагальнює відоме [10] (лема 9.2.1) твердження про функції, ортогональні $S_{2n,r}^1$. Доведення леми аналогічне доведенню результату В. Ф. Бабенка для підпросторів $K * S_{2n,r}^1$ [3] (див. також [4]).

Лема 2. Нехай $\Delta \in (0; 2\pi]$, $n, r \in \mathbb{N}$, $n \geq \frac{2\pi}{\Delta}$, $\alpha, \beta \in (0, \infty)$, $K \in CVD[\Delta]$. Тоді для $\frac{2\pi}{n}$ -періодичної функції $B_{r+1} * K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot)$ існують числа $a < b < a + \frac{2\pi}{n}$ такі, що на інтервалах (a, b) і $(b, a + \frac{2\pi}{n})$ вона є строго монотонною.

Лему доведено в [4].

Теорема 2. Нехай $n, r \in \mathbb{N}$, $\alpha, \beta \in (0, +\infty]$, $\Delta \in (0, 2\pi]$, $h \in (0, \frac{2\pi}{n})$. Нехай також $K \in CVD[\Delta]$, $g \perp K * S_{2n,r}^1(h)$ і $\|g\|_{\infty;\alpha^{-1},\beta^{-1}} \leq 1$. Тоді якщо $n \geq \frac{2\pi}{\Delta}$ настільки велике, що $T(M) \subset K * S_{2n,r}^1(h)$, то знайдеться поліном $T \in (T(M) \cup \{0\})$ такий, що

$$\begin{aligned} & \| (B_{r-k+1} * K(\cdot) * g - T^{(k)})_{\pm} \|_{\infty} \leq \\ & \leq \| (B_{r-k+1} * K(\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_{\pm} \|_{\infty}, \quad k = 1, \dots, r, \end{aligned} \quad (9)$$

$$\| (K(\cdot) * g - T)_{\pm} \|_{\infty} \leq \| (K(\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_{\pm} \|_{\infty}. \quad (10)$$

Доведення. Нехай $\tilde{\varphi}(t) = B_{r+1} * K(\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; t + \mu) + \eta$, де μ і η вибрано так, щоб $\tilde{\varphi}(t_j) = 0$, $j \in \mathbb{Z}$. Припустимо спочатку, що $\alpha, \beta < \infty$. Покажемо, що для всіх $t \in \mathbb{R}$

$$| (B_{r+1} * K(\cdot) * g)(t) - T_g(t) | \leq | \tilde{\varphi}(t) |, \quad (11)$$

де T_g — поліном із лема 1.

Припустимо, що $\tilde{\varphi}(t) > 0$ для $t \in (t_j, t_{j+1})$ і в цьому інтервалі не виконується нерівність

$$(B_{r+1} * K(\cdot) * g)(t) - T_g(t) \leq \tilde{\varphi}(t)$$

(решта випадків розглядаються аналогічно).

Нехай $t^* \in (t_j, t_{j+1})$ таке, що $(B_{r+1} * K(\cdot) * g - T_g)(t^*) > \tilde{\varphi}(t^*)$. Виберемо $0 < \lambda < 1$ так, щоб $\lambda(B_{r+1} * K(\cdot) * g - T_g)(t^*) = \tilde{\varphi}(t^*)$. Тоді різниця

$$\delta(t) = \lambda(B_{r+1} * K(\cdot) * g - T_g)(t) - \tilde{\varphi}(t)$$

дорівнює нулю в точці t^* , і, оскільки $\delta(t_j) = 0$, $j \in \mathbb{Z}$, то $\delta(t)$ має на періоді більше $2n$ нулів і нуль в кожному інтервалі довжини Δ . Для будь-якого тригонометричного полінома T різницю $\delta(t) - T$ можна записати у вигляді

$$\delta(t) - T = \eta - \lambda T_g(t) - T_1 + B_{r+1} * K(\cdot) [\lambda g - \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot + \mu) - T_2](t),$$

де $T_1 \in T(M(K) \cup \{0\})$ і $T_2 \perp T(M(K) \cup \{0\})$ такі, що

$$\lambda g - \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot) \perp T(M(K) \cup \{0\})$$

і, крім того, $-\beta\lambda < g(t) < \alpha\lambda$ для всіх t .

Поліном T можна, очевидно, вибрати так, щоб $\nu(\delta(t) - T) > 2n$, $\delta(t) - T$ мала в кожному інтервалі довжини Δ зміну знака і для всіх t виконувалось

$$-\beta\lambda_1 < \lambda g(t) - T_2(x) < \alpha\lambda_1, \quad \lambda < \lambda_1 < 1.$$

Нехай $\delta_h(t)$ — функція Стеклова з кроком h функції f , тоді

$$\delta_h(t) = (\eta - \lambda T_g - T_1)_h(t) + B_{r+1} * K(\cdot) (\lambda g - \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot + \mu) - T_2)_h(t).$$

Якщо h достатньо мале, то $\delta_h(t)$ має більше $2n$ змін знака на періоді і змінює знак у кожному проміжку довжини Δ . При цьому $(\eta - \lambda T_g - T_1)_h \in T(M(K) \cup \{0\})$, $(\lambda g - \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot + \mu) - T_2)_h \perp T(M(K) \cup \{0\})$, $\nu((\lambda g - \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot + \mu) - T_2)_h) = 2n$, і ми отримали суперечність з тим, що $B_{r+1} * K(\cdot) \in CVD[\Delta]$.

Нехай далі $\tilde{g}(t) = (B_{r+1} * K(\cdot) * g - T_g)(t)$. Припустимо, що $\tilde{\varphi}(t) < 0$ для $t \in (t_{2i}, t_{2i+1})$, $i \in \mathbb{Z}$. Нехай $t_{\max} \in (0, 2\pi)$ і $t_{\min} \in (0, 2\pi)$ такі, що $\tilde{g}'(t_{\max}) = \|\tilde{g}'_+\|_{\infty}$ і $\tilde{g}'(t_{\min}) = -\|\tilde{g}'_-\|_{\infty}$, а $i \in \mathbb{Z}$ вибрано з умови $t_{\max} \in (t_{2i}, t_{2i+2})$.

Припустивши, що $\tilde{g}'(t_{\max}) > \|\tilde{\varphi}'_+\|_\infty$, ми можемо вказати таке $0 < \lambda < 1$, що

$$\lambda \tilde{g}'(t_{\max}) = \|\tilde{\varphi}'_+\|_\infty = \tilde{\varphi}'(t_{\max}^1).$$

Тут через $t_{\max}^1 < t_{\min}^1$ позначено точки з проміжку $[t_{2i}, t_{2i+2}]$, в яких функція $\tilde{\varphi}'(t)$ набуває відповідно максимального і мінімального значень. Зрозуміло, що t_{\max}^1 і t_{\min}^1 належать проміжку (t_{2i+1}, t_{2i+2}) .

Покажемо, що $t_{\max} \in (t_{\max}^1, t_{\min}^1)$. Припустимо, що $t_{\max} \leq t_{\max}^1$ (випадок $t_{\max} \geq t_{\min}^1$ розглядається аналогічно). Зазначимо, що при $0 < \lambda_1 < \lambda$ для функцій $\lambda_1 \tilde{g}'(t)$ і $\tilde{\varphi}'(t)$ виконуються умови теореми 6.1 із [3], до того ж $\lambda_1 \tilde{g}'(t) \neq \tilde{\varphi}'(t)$ майже скрізь.

Позначимо через t^1 найближчий зліва до t_{\max} нуль функції $\tilde{g}'(t)$, тоді за допомогою наслідку 6.1 із [3], спрямовуючи λ_1 до λ , неважко переконатись у тому, що

$$t_{\max} - t^1 > t_{\max}^1 - t_0^1,$$

де t_0^1 — найближчий зліва до t_{\max}^1 нуль функції $\tilde{\varphi}'(t)$.

Отже,

$$t^1 < t_{\max} - t_{\max}^1 + t_0^1 \leq t_0^1$$

і, крім того, $\lambda \tilde{g}'(t) > \tilde{\varphi}'(t) \forall t \in (t_{2i}, t_{2i+1})$. Тоді

$$\int_{t^1}^{t_{2i+1}} \lambda \tilde{g}'(t) dt > \int_{t_0^1}^{t_{2i+1}} \tilde{\varphi}'(t) dt$$

і

$$\left| \int_{t^1}^{t_{2i+1}} \lambda \tilde{g}'(t) dt \right| < \left| \int_{t_{2i}}^{t_0^1} \tilde{\varphi}'(t) dt \right| = \int_{t_0^1}^{t_{2i+1}} \tilde{\varphi}'(t) dt,$$

що суперечить тому факту, що $\int_{t^1}^{t_{2i+1}} \lambda \tilde{g}'(t) dt = 0$.

Покажемо, що функція $\lambda \tilde{g}'(t)$ має нуль у проміжку (t_{2i+1}, t_{\max}) .

Припускаючи супротивне, аналогічно попередньому, встановлюємо, що

$$t_{\max} - t_{2i+1} > t_{\max}^1 - t_{2i+1},$$

$$t^2 - t_{\max} > t_0^2 - t_{\max}^1,$$

де t^2 — найближчий справа до t_{\max} нуль функції $\lambda \tilde{g}'(t)$, до того ж $t^2 \in (t_{\max}, t_{2i+2})$, а t_0^2 — найближчий справа до t_{\max}^1 нуль функції $\tilde{\varphi}'(t)$. Крім того,

$$\int_{t_{2i+1}}^{t_{\max}} \lambda \tilde{g}'(t) dt > \int_{t_{2i+1}}^{t_{\max}^1} \tilde{\varphi}'(t) dt$$

і

$$\int_{t_{\max}}^{t^2} \lambda \tilde{g}'(t) dt > \int_{t_{\max}^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt.$$

Враховуючи ще той факт, що $\tilde{g}(t_{2i+1}) = \tilde{\varphi}(t_{2i+1}) = 0$, отримуємо

$$\begin{aligned} \lambda \tilde{g}(t^2) &= \int_{t_{2i+1}}^{t^2} \lambda \tilde{g}'(t) dt = \int_{t_{2i+1}}^{t_{\max}} \lambda \tilde{g}'(t) dt + \int_{t_{\max}}^{t^2} \lambda \tilde{g}'(t) dt > \\ &> \int_{t_{2i+1}}^{t_{\max}^1} \tilde{\varphi}'(t) dt + \int_{t_{\max}^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt = \int_{t_{2i+1}}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt = \tilde{\varphi}(t_0^2) = \|\tilde{\varphi}_+\|_\infty. \end{aligned}$$

Отже, $\lambda \tilde{g}(t^2) > \|\tilde{\varphi}_+\|_\infty$, що неможливо у проміжку (t_{\max}, t_{2i+2}) , і ми отримали суперечність з (11). Таким чином, ми встановили, що $t_{\max} \in (t_{\max}^1, t_{\min}^1)$, $t^1 \in (t_{2i+1}, t_{\max})$, $t_{\max} - t^1 > t_{\max}^1 - t_0^1$ і $t^2 - t_{\max} > t_0^2 - t_{\max}^1$.

Отже,

$$t^2 - t^1 > t_0^2 - t_0^1, \tag{12}$$

і, враховуючи наслідок 6.1 [3], маємо

$$\int_{t^1}^{t^2} \lambda \tilde{g}'(t) dt > \int_{t_0^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt.$$

Але тоді, з урахуванням умов $\int_{t_{2i+1}}^{t_{2i+3}} \lambda \tilde{g}'(t) dt = 0$ і $\int_{t_{2i+1}}^{t_{2i+3}} \tilde{\varphi}'(t) dt = 0$, повинна виконуватись також нерівність

$$\left| \int_{(t_{2i+1}, t_{2i+3}) \setminus (t^1, t^2)} \lambda \tilde{g}'(t) dt \right| > \int_{t_0^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt. \tag{13}$$

Нехай (a_k, b_k) – складові інтервали множини

$$\{t \in (t_{2i+1}, t_{2i+3}) : \tilde{g}'(t) < 0\}.$$

Тоді на підставі (12)

$$\begin{aligned} \sum_k (b_k - a_k) &\leq t_{2i+3} - t_{2i+1} - (t^2 - t^1) \leq \\ &\leq t_{2i+3} - t_{2i+1} - (t_0^2 - t_0^1) = \text{mes } \text{supp } \tilde{\varphi}'_- \Big|_{(t_{2i+1}, t_{2i+3})}. \end{aligned}$$

Нехай також при кожному k число $\gamma_k \geq 0$ таке, що $(a_k + \gamma_k, b_k + \gamma_k) \subset \text{supp } \tilde{\varphi}'_- \Big|_{(t_{2i+1}, t_{2i+3})}(t)$. Використовуючи наслідок 6.1 із [3], переконуємося в тому, що

$$\left| \int_{a_k + \gamma_k}^{b_k + \gamma_k} \lambda \tilde{g}'(t - \gamma_k) dt \right| \leq \left| \int_{a_k + \gamma_k}^{b_k + \gamma_k} \tilde{\varphi}'(t) dt \right|.$$

Зрозуміло, що числа γ_k можна вибрати так, щоб інтервали $(a_k + \gamma_k, b_k + \gamma_k)$ попарно не перетинались. Тоді будемо мати

$$\begin{aligned} \left| \int_{(t_{2i+1}, t_{2i+3}) \setminus (t^1, t^2)} \lambda \tilde{g}'(t) dt \right| &= \left| \sum_k \int_{a_k}^{b_k} \lambda \tilde{g}'(t) dt \right| = \sum_k \left| \int_{a_k + \gamma_k}^{b_k + \gamma_k} \lambda \tilde{g}'(t - \gamma_k) dt \right| \leq \\ &\leq \sum_k \left| \int_{a_k + \gamma_k}^{b_k + \gamma_k} \tilde{\varphi}'_-(t) dt \right| = \left| \sum_k \int_{a_k + \gamma_k}^{b_k + \gamma_k} \tilde{\varphi}'_-(t) dt \right| \leq \int_{t_0^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt. \end{aligned}$$

Отже,

$$\left| \int_{(t_{2i+1}, t_{2i+3}) \setminus (t^1, t^2)} \lambda \tilde{g}'(t) dt \right| \leq \int_{t_0^1}^{t_0^2} \tilde{\varphi}'(t) dt,$$

що суперечить (13).

Таким чином, доведено нерівність

$$\|(B_r * K(-) * g - T'_g)_+\|_\infty \leq \|(B_r * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_+\|_\infty.$$

Нерівність

$$\|(B_r * K(-) * g - T'_g)_-\|_\infty \leq \|(B_r * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_-\|_\infty$$

доводиться аналогічно. Отже, маємо

$$\|(B_r * K(-) * g - T'_g)_\pm\|_\infty \leq \|(B_r * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_\pm\|_\infty. \quad (14)$$

Враховуючи (14) і лему 2, неважко перевірити, що для будь-якого $\lambda \in (0; 1)$ функції $B_r * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot)$ і $\lambda(B_r * K(-) * g - T'_g)$ задовольняють умови теореми 6.1 із [3], з якої випливає, що

$$\|\lambda(B_{r-1} * K(-) * g - T''_g)_\pm\|_\infty \leq \|(B_{r-1} * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_\pm\|_\infty.$$

Спрямовуючи λ до 1, з останньої нерівності отримуємо

$$\|(B_{r-1} * K(-) * g - T''_g)_\pm\|_\infty \leq \|(B_{r-1} * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot))_\pm\|_\infty.$$

Повторюючи ці міркування необхідну кількість разів, доводимо нерівності (9) і (10) у випадку $\alpha, \beta < \infty$.

Нехай тепер $\max\{\alpha, \beta\} = \beta = \infty$. Якщо $g \in L_\infty$ така, що $\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1$, то знайдеться таке $\beta_0 \in \mathbb{R}$, що $-\beta_0 \leq g \leq \alpha$. Якщо $g \perp K * S_{2n,r}^1(h)$, то за вже доведеним

$$\|(B_{r-k+1} * K(-) * g - T^{(k)})_\pm\|_\infty \leq \|(B_{r-k+1} * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta_0; \cdot))_\pm\|_\infty, \quad k = 1, \dots, r+1.$$

Зазначимо тепер, що

$$\|(B_{r-k+1} * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta_0; \cdot))_\pm\|_\infty \leq \|(B_{r-k+1} * K(-) * \varphi_{n,0}(\alpha, \infty; \cdot))_\pm\|_\infty.$$

Теорему 2 доведено.

Теорема 3. Нехай $n, r, \Delta, \alpha, \beta, K, h$ такі, як у теоремі 2, і $\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1$, $g \perp K * S_{2n, r}^1(h)$. Тоді знайдеться поліном $T_g \in T(M(K) \setminus \{0\})$ такий, що для довільного $x \in [0, 2\pi]$

$$\int_0^x r((K(-\cdot) * g - T_g - \lambda)_{\pm}; t) dt \leq \int_0^x r((K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot) - \lambda)_{\pm}; t) dt.$$

Уперше твердження такого типу при $\alpha = \beta$, $h = \pi/n$ і $K = B_r$ з'явилися у роботах М. П. Корнейчука (див. [8], теорема 6.8.1), а потім у роботах М. П. Корнейчука і А. О. Лігуна (див., наприклад, [9]). Випадок $K = B_r$, $h = \pi/n$, $\max(\alpha, \beta) = \infty$ було розглянуто В. Г. Дороніним і А. О. Лігуном [10] (теорема 5.5.2). У випадку $K \in CVD[\Delta]$, $\alpha, \beta \in (0, \infty]$, $h = \pi/n$ теорему 3 довів В. Ф. Бабенко [3].

Доведення теореми 3. Будемо використовувати методи з [3]. За допомогою теореми 2 неважко встановити, що при всіх $\varepsilon \in (0, 1)$ і всіх достатньо малих $h > 0$ функції $A_h * K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot)$ і $\varepsilon A_h * K(-\cdot) * g - \varepsilon A_h * T'_g$ (T_g — поліном, який в лемі 2 відповідає функції g і ядру K) задовольняють умови теореми 6.2 із [3], отже, для довільного λ і $x \in [0, 2\pi]$

$$\begin{aligned} & \int_0^x r((\varepsilon A_h * K(-\cdot) * g - \varepsilon A_h * T'_g - \lambda)_{\pm}; t) dt \leq \\ & \leq \int_0^x r((A_h * K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot) - \lambda)_{\pm}; t) dt. \end{aligned}$$

Спрямовуючи спочатку h до нуля, а потім ε до одиниці, переконуємося у справедливості теореми.

5. Доведення теореми 1. На підставі теореми 2.1 [3] можемо записати

$$\begin{aligned} E = E(K * F, K * S_{2n, m}^1(h))_1 &= \sup_{f \in K * F} \sup_{\substack{\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1 \\ g \perp K * S_{2n, m}^1(h)}} \int_0^{2\pi} f(x)g(x) dx = \\ &= \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \sup_{\substack{\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1 \\ g \perp K * S_{2n, m}^1(h)}} \int_0^{2\pi} (K * \varphi + T)g(x) dx = \\ &= \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \sup_{\substack{\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1 \\ g \perp K * S_{2n, m}^1(h)}} \int_0^{2\pi} (K(-\cdot) * g - T_g)(t)\varphi(t) dt, \end{aligned}$$

де T_g — поліном із теореми 3.

Далі, з огляду на пропозиції 8.1, 8.2 [3] і теорему 3 отримуємо

$$\begin{aligned} E &= \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \sup_{\substack{\|g\|_{\infty; \alpha^{-1}, \beta^{-1}} \leq 1 \\ g \perp K * S_{2n, m}^1(h)}} \int_0^{2\pi} \Pi(\varphi; t)\Pi(K(-\cdot) * g - T_g; t) dt \leq \\ &\leq \sup_{\substack{\varphi \in F \\ \varphi \perp \mu}} \int_0^{2\pi} \Pi(\varphi; t)\Pi(K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; t)) dt. \end{aligned}$$

Непокращуваність цієї нерівності впливає з пропозиції 8.1 [3] і $\frac{2\pi}{n}$ -періодичності функції $K(-\cdot) * \varphi_{n,0}(\alpha, \beta; \cdot)$.

Література

1. *Бабенко В. Ф.* Несимметричные приближения в пространствах суммируемых функций // Укр. мат. журн. – 1982. – **34**, № 11. – С. 409–416.
2. *Бабенко В. Ф.* Неравенства для перестановок дифференцируемых периодических функций, задачи приближения и приближенного интегрирования // Докл. АН СССР. – 1983. – **272**, № 5. – С. 1038–1041.
3. *Бабенко В. Ф.* Приближение классов сверток // Сиб. мат. журн. – 1987. – **28**, № 5. – С. 6–21.
4. *Бабенко В. Ф.* Экстремальные задачи теории приближения и несимметричные нормы: Дис. ... д-ра физ.-мат. наук. – Днепропетровск, 1987. – 275 с.
5. *Бабенко В. Ф., Парфинович Н. В.* Точные значения наилучших приближений классов периодических функций сплайнами дефекта 2 // Мат. заметки. – 2009. – **85**, № 4. – С. 538–551.
6. *Бабенко В. Ф., Парфинович Н. В.* О точных значениях наилучших приближений классов дифференцируемых периодических функций сплайнами // Мат. заметки. – 2010. – **87**, № 5. – С. 669–683.
7. *Karlin S.* Total positivity. – Stanford, Calif.: Stanford Univ. Press., 1968. – Vol. I. – 576 p.
8. *Корнейчук Н. П.* Экстремальные задачи теории приближения. – М.: Наука, 1976. – 320 с.
9. *Korneichuk N. P., Ligon A. A.* On approximation of a class by another class and extremal subspaces in L_1 // Anal. Math. – 1981. – **7**, № 2. – P. 107–119.
10. *Корнейчук Н. П., Лигун А. А., Доронин В. Г.* Аппроксимация с ограничениями. – Киев: Наук. думка, 1982. – 252 с.
11. *Красносельский М. А., Рунцицкий Я. Б.* Выпуклые функции и пространства Орлича. – М.: Физматгиз, 1958. – 271 с.
12. *Крейн С. Г., Петунин Ю. И., Семенов Е. М.* Интерполяция линейных операторов. – М.: Наука, 1978. – 400 с.
13. *Ligon A. A.* Inequalities for upper bounds of functions // Anal. Math. – 1976. – **2**, № 1. – P. 11–40.
14. *Лигун А. А.* О поперечниках некоторых классов дифференцируемых периодических функций // Мат. заметки. – 1980. – **27**, № 1. – С. 61–75.
15. *Mairhuber J. C., Schonberg I. J., Williamson R. E.* On variation diminishing transformations on the circle // Rend. Circ. math. Palermo. – 1959. – **8**, № 2. – P. 241–270.
16. *Маковоз Ю. И.* Поперечники некоторых функциональных классов в пространстве L // Изв. АН БССР. Сер. физ.-мат. – 1969. – **4**. – С. 19–28.
17. *Маковоз Ю. И.* Об одном приеме оценки снизу поперечников множеств в банаховых пространствах // Мат. сб. – 1972. – **87**, № 1. – С. 136–142.
18. *Маковоз Ю. И.* Поперечники соболевских классов и сплайны, наименее уклоняющиеся от нуля // Мат. заметки. – 1979. – **26**, № 5. – С. 805–812.
19. *Никольский С. М.* Приближение функций тригонометрическими полиномами в среднем // Изв. АН СССР. Сер. мат. – 1946. – **10**, № 3. – С. 207–256.
20. *Тайков Л. В.* О приближении в среднем некоторых классов аналитических функций // Тр. Мат. ин-та АН СССР. – 1967. – **88**. – С. 61–70.
21. *Pinkus A.* On n -widths of periodic functions // J. Anal. Math. – 1979. – **35**. – P. 209–235.
22. *Pinkus A.* n -Width in approximation theory. – Berlin etc.: Springer-Verlag, 1985. – 294 p.
23. *Субботин Ю. Н.* Поперечник класса $W^r L$ в $L(0, 2\pi)$ и приближение сплайн-функциями // Мат. заметки. – 1970. – **7**, № 1. – С. 43–52.
24. *Субботин Ю. Н.* Приближение сплайн-функциями и оценки поперечников // Тр. Мат. ин-та АН СССР. – 1971. – **109**. – С. 35–60.
25. *Туровец С. П.* О наилучшем приближении в среднем дифференцируемых функций // Докл. АН УССР. Сер. А. – 1968. – **5**. – С. 417–421.

Одержано 19.04.17